

Abstrakt

Tématem předkládané práce je historická perspektiva losování v Athénské demokracii a v italských městských republikách v období pozdního středověku a renesance. Práce se snaží odhalit potenciál losování a důvody, pro které bylo losování v daných období využíváno jako primární nástroj pro obsazování veřejných institucí občany. Cílem práce je tedy nalézt potenciál využití losování pro soudobou liberální demokracii. Práce sleduje dva historické případy, v nichž bylo losování chápáno jako demokratický (či občanský) nástroj, který mimo jiné narušuje vzájemné vztahy a omezuje moc elitních skupin ve společnosti. V tomto smyslu pak losování mělo napomáhat širší občanské participaci ve věcech veřejných, zajišťovat rovnou a spravedlivou distribuci veřejných úřadů v rámci společnosti a zamezovat korupci a frakcionalismu.